

Nogle af udvalgets spørgsmål til forsvarsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmål nr. 4:

»Er der med den nye affattelse af § 11 nogen grænser for, til hvilke typer af internationale opgaver og til hvilke områder militært personel kan udsendes, og kan der i den forbindelse angives grænser for disse opgaver?«

Svar:

Den foreslåede ændring af § 11 har alene til formål at tydeliggøre forsvarsministerens beordringskompetence ved at præcisere, at bestemmelsen ikke er begrænset til bestemte former for tjeneste i udlandet. Eftersom formålet med bestemmelsen bl.a. er at tilvejebringe hjemmel til at stille danske enheder eller enkeltpersoner til rådighed for FN, har der ikke hidtil været geografiske afgrænsninger af bestemmelsens rækkevidde. Den nye affattelse af bestemmelsen tilsigter ingen ændring af dette forhold.

Udgangspunktet er, at forsvarets personel uden begrænsning skal kunne medvirke ved løsning af forsvarets formål og opgaver, jf. kapitel 1 i forslag til lov om forsvarets formål, opgaver og organisation m.v. (L 5).

Afgrænsningen fastlægges af regering eller Folketing gennem beslutning om, i hvilken udstrækning en anmodning fra en international organisation skal imødekømmes. Det skønnes herudover ikke muligt at angive grænser for opgavetyper eller geografisk område.

Spørgsmål nr. 5:

»Skal bemærkningerne til lovforslagets nr. 4 forstås således, at personel indkaldt til første samlede tjeneste som værnepligtig kan beordres til alle typer fredsbevarende operationer på mandat fra FN eller CSCE?«

Svar:

For personel indkaldt til første samlede uddannelse som værnepligtig indebærer den foreslåede formulering ingen ændring af bestem-

melsens rækkevidde, ligesom der ikke er planer om at ændre hidtidig praksis.

I lighed med andet personel vil værnepligtige ikke blive udsendt til opgaver, som de ikke er uddannet til.

Tjeneste ved og udsendelse af styrker til fredsbevarende operationer vil blive søgt tilrettelagt således, at værnepligtige ikke anvendes under indkaldelse til første samlede tjeneste.

Spørgsmål nr. 7:

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til henvendelsen af 12. oktober 1993 fra Forretningsudvalget for Værnepligtige Menige, jf. bilag 6.«

Svar:

Den foreslåede ændring af personellovens § 11 indebærer ingen udvidelse af beordringskompetencen vedrørende værnepligtige indkaldt til den første samlede tjeneste, men har alene til formål at tydeliggøre rækkevidden af forsvarsministerens beordringskompetence, idet det præciseres, at bestemmelsen ikke er geografisk afgrænset eller begrænset til bestemte former for tjeneste i udlandet.

Der er ikke planer om at ændre hidtidig praksis, hvorefter værnepligtige i lighed med andet personel ikke vil blive udsendt til opgaver, som de ikke er uddannet til.

Tjeneste ved og udsendelse af styrker til fredsbevarende operationer vil blive søgt tilrettelagt således, at værnepligtige ikke anvendes under indkaldelse til første samlede tjeneste.

Med hensyn til anvendelsen af grundlovens § 81 skal jeg henvise til vedlagte besvarelse af 29/10 1993 af spørgsmål nr. S 102, som medlem af Folketinget Kristian Thulesen Dahl har stillet mig. Det skal bemærkes, at Vestre Landsrets dom optrykt i Ugeskrift for Retsvæsen 1976, s. 395, stadig har værdi som fortillæde, idet spørgsmålet om, hvorvidt grundlovens § 81 er til hinder for, at værnepligtige beordres